

nærer ikke Tvivl om, at dette høje Ting vil nøje overveje, om det er tilraadeligt at tvinge Flertallet af disse Arealers Beboere til at gaa til Foranstaltninger, som de protesterer imod, og som deres kommunale Raad har sagt, at de overhovedet ikke vil deltage i.

Men Forholdet stiller sig i Virkeligheden væsentligt grellere og væsentligt anderledes, thi Husby, Stadil, Vedersø og Madum Kommuner har et Areal af 1 575 ha Eng og 400 ha Kær, men disse Kommuner har ikke en naturlig Afvanding til Ringkøbing Fjord og havde overhovedet slet ingen Afvanding dertil før 1869. Om Egnen „Nord og Øst for Stadil Fjord“ siger Kommissionen saaledes: „Den nordlige Del af denne Egn“ — det er Husby, Stadil, Madum og Vedersø — „har i tidligere Tid haft Afløb til Nissum Fjord. Afvandingen synes da at have været tilfredsstillende.“ Saa skriver den videre: „Da man i 1869 søgte at tørlægge Husby Sø, et Foretagende, som i øvrigt nærmere maa betegnes som mislykket, og dens Udløb mod Nord blev afdæmmet, maatte Vandet ledes til Ringkøbing Fjord. Fra dette Tidspunkt blev Afvandingen saavel for Engene som for de lave Markers Vedkommende meget forringet.“ Det er i og for sig naturligt, at det blev det, thi der var over 50 km fra Nørresø ned til Nymindegab, men der er 30 km fra Nørresø til Hvide Sande, medens der er 10 km fra Nørresø til Udløbet af Nissum Fjord. Det er ikke meget vanskeligt at tilvejebringe Afvandingsforhold den Dag i Dag, thi det kan ske ved at gennembryde Dæmningen paa Landevejen ind til Ulfsborg, saa har vi i Virkeligheden Aaløbet der fra gammel Tid, og det vil være meget let at etablere. Det vil jeg bede ærede Medlemmer at tænke paa, thi saa bliver der i Virkeligheden kun 4 300 ha Eng mod 6 873 ha Eng, disse sætter sig imod det, de andre er for det.

De Sluseværker, som Kommissionen af 1914 har foreslaaet, vil, som jeg har nævnt, utvivlsomt føre til en Ferskvandstilstand i Fjorden, og det blev ogsaa udtrykt i Folketinget af en af de Landøkonomer, som vi den Gang besad. Det daværende Medlem for Bogense udtalte, at det er ogsaa ønskeligt, og man kan heller ikke tage fejl af de landøkonomiske Kommissionsmedlemmers

Stilling, som gaar ud paa, at en Ferskvandstilstand maa være den bedste. Men jeg gentager, at det er direkte mod de nordlige og sydlige praktiske Folks Ønsker. Jeg vil i øvrigt sige her med Hensyn til Spørgsmaalet om en Ferskvandstilstand, at de Forslag, som tilraades af de to Landøkonomer, skal jeg i og for sig ikke kritisere, det tillod jeg mig forrige Gang og vistnok ogsaa med Rette, jeg skal nøjes med at sige, at der jo er andre Landøkonomer og Kulturteknikere, hvis Kendskab til Fjorden er mere indgaaende, hvis Uddannelse er i alt Fald lige saa stor, og som er af ganske modsat Anskuelse.

Nu har man talt saa meget om, at dette Aar har vist, hvor overordentlig nødvendigt det var at faa Afvandingsforholdene forandret, thi en saadan Vandflod, som man har haft i Ringkøbing Fjord, har man ikke set, vil jeg antage, siden Oluf Hungers Tid. Paa hans Tid antager jeg, der har været en Vandflod som i Aar, det har formodentlig regnet som i Aar, hvor vi alle Vegne i dette Land har haft en saadan Vandstand, som ingen nulevende har kendt, og hvis vi ikke havde haft saa gode Afvandingsforhold, som vi har, havde vi været nødt til at sejle rundt og høste Kornet som paa Oluf Hungers Tid. Men hvis det er noget, der kun indtræffer med 600—700 Aars Mellemløb, er det jo ikke saa forfærdeligt. I øvrigt tror jeg, det ærede Medlem Hr. Hauge har fuldkommen Ret i, at det var teknisk umuligt at fri Ringkøbing Fjord for den høje Vandstand, thi Vandet var højere i Havet end i Fjorden, og derfor var der ikke nogen Mulighed for at faa det ud.

Jeg maa i øvrigt sige om Vandstanden i Ringkøbing Fjord i Aar, at sidste Sommer har man der haft en Høafgrøde, som man ikke har haft Mage til i mange Aar, i alt Fald ikke siden 1910 og maaske heller ikke forud, og det skønt alle de Enge, der i sin Tid blev ødelagt ved Hvide Sande, ikke endnu har naaet deres fulde Produktivitet. Fra alle Sider er det erkendt, at man har haft en udmærket Høafgrøde, og den er ogsaa bjærget lige saa godt som andre Steder. Endelig kan jeg nævne, at Kreaturerne blev taget hjem fra Tipperne den 12. Oktober og fra Værn-Engene nogle faa Dage før. Der har alt-saa paa det Tidspunkt ikke været mere Vand i Fjorden, end at Kreaturerne kunde gaa til